

לעילוי נשמת
אאמו"ר הר' ראובן בן שמואל זצ"ל
ולעילוי נשמת
מו"ח הר' יצחק ברוך בן אברהם הכהן זצ"ל
ת.נ.צ.ב.ה

עולת ראובן

עלון שבועי בפניני, לקחי וענייני פרשת השבוע

פרשת - בהעלותך

בס"ד. עלון מספר 50.
י"ג סיון תשפ"ג.
הדה"נ י-ם: 7:05
צאת השבת י-ם: 8:22
רבינו תם: 9:06

במדבר ח ב

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות":

יש במילה בהעלותך חמישה הברות כנגד חמישה חומשי תורה-

"ב-ה-ע-לו-תך"

ונאמר במדרש פליאה-

"זהו שכתוב "פתח דבריך יאיר" והכל לפי זה שאומר שגובהה של המנורה 17 טפחים"

ומסביר הדברי נועם- המספרים של המנורה מרמזים על כל אחת מהפסוקים של חמשה חומשי תורה. הפסוק הראשון של חומש בראשית 7 מילים כנגד קני המנורה. הפסוק הראשון של שמות 11 מילים כנגד 11 כפתורים. פסוק הראשון של ויקרא 9 מילים כנגד 9 פרחים. פסוק הראשון של דברים 22 מילים כנגד 22 הגביעים. ובפסוק הראשון של במדבר יש 17 מילים כנגד גובהה של המנורה. אך כל זה מסתדר למי שאומר שגובה המנורה הייתה 17 טפחים אך למי שאומר שהיה הגובה 18 טפחים חידוש זה לא מסתדר. וזהו כוונת המדרש "פתח דבריך יאיר" שהפתח ההתחלה של דבריך של החמשה חומשי תורה יאיר וזה רומז על המנורה וזה רק למי שסובר שגובהה היה 17 טפחים. ואף אנו נאמר כנ"ל שהמילה בהעלותך שבה מתחיל הפרשה של המנורה יש בה 5 הברות כנגד חמישה חומשי תורה וזהו ג"כ "פתח דבריך יאיר".

"אל נא רפא נא לה"

במדבר יב יג

"ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה":

רואים בחז"ל שמאוד חיבבו את תפילת משה רבינו ע"ה על החולה במילים "אל נא רפא נא לה" יותר ממה שאהרן הכהן התפלל ויותר מכל התפילות שתיקנו חז"ל על חולה.

והסיבה לכך י"ל דנאמר "לעולם ישנה אדם בדרך קצרה" כי כך אפשר יותר לזכור ולהבין בכל מקום לכן תפילה זה חשובה ביותר. ועוד נאמר משום שמשה רבינו ע"ה לא הקפיד על מרים אחותו, ועוד התפלל עליה לכן תפילה זו חשובה ביותר.

להגיד שבחו של אהרן שלא שינה

במדבר ח ג

בפסוק, "ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה ה' את משה":

יש להבין מדוע לא כתוב ויעש כן אהרן כאשר צוה ה' את משה ומדוע התורה מפרטת אל מול פני המנורה העלה נרותיה?
ועל כן נראה, דזהו שכתב רש"י להגיד שבחו של אהרן שלא שינה. ולא רק עשה מה שאמרו לו שהוא עושה איכשהו והוא עשה בדיוק מה שצוה אותו ה' אל מול פני המנורה העלה נרותיה לא בערך אלא בדיוק.

"והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה":

סיפר הסבא מנובהרדוק זיע"א על גודל מידת הענווה שהיה רבי עקיבא אייגר זיע"א מצויין בה: כשביקש רבי יצחק מרגליות, מחותנו של רבי עקיבא אייגר, לתהות על קנקנו של התלמיד חכם הצעיר, בטרם ייעדו לביתו, הגיע לעיר ברסלוי בלוויית שני תלמידי חכמים, כדי לימוד על טיבו. ברם, במקום גדולתו שם ענותנותו. התחילו שני תלמידי החכמים ההם להשתעשע עם הגרעק"א בפלפולה של תורה, והנה הגרעק"א שותק ועושה פנים כאילו לא ידע מאי קאמרי רבנן ולא ענה אותם כלל. כמעט שעלה בדעת הגביר רבי יצחק מרגליות לשוב לביתו בלי לקשור קשרי תנאים עם החתן המדובר. דודו ורבו של רעק"א, ר' וואלף אייגר, מיהר לקרוא את הבחור לחדרו ושאלו לפשר התנהגותו המוזרה, ומדוע אינו עונה להם בדברי תורה. השיב רעק"א בענוות חן: אילו הייתי רוצה לענות אותם, הייתי מוכרח להראות ולהוכיח בעליל היאך נשכחת מן האחד שקושייתו היא קושיית תוספות מפורשת, ואילו השני שכח דין מפורש, וכן הלאה, ולא רציתי לעמוד נגדם בניצחון הלימוד להגדיל כבודי ולהשפיל אותם, בהיותם תלמידי חכמים מפורסמים בעיר. חשבתי בליבי, מוטב יהא השידוך בטל, ובלבד שלא אבייש אותם... השיבו רבי וואלף: אמנם צדקו דבריו בזה, אך לא לכבודו יהיה אם ישוב הגביר המפורסם לביתו מבלי לקשור עימו קשר שידוכין, ולכן מן הראוי שיציע לפניהם מחידושיו שחידש בעניינים אחרים. וכך הוה.

פעם נזדמן רבי עקיבא אייגר לשבות בעיר אחת עם הגאון בעל "חוות דעת" מליסא. השניים התפללו יחדיו בבית הכנסת, ובקריאת התורה נתכבד רעק"א לעלות "שלישי" (שהיא העלייה המכובדת). מיד נשתנתה צורתו, וכמעט ונתעלף. קמה מהומה, ולא ידעו הנאספים פשר הדבר, על מה ולמה חש ברע בפתע פתאום. רק בעל "החוות דעת", בדעתו הרחבה, ידע והבין מה זה ועל מה זה. הוא ירד לסוף דעתו של רבינו, שהתעלף מחמת ה"פגיעה הנוראה" בכבוד התורה, על שאותו קראו לעלות שלישי, ואילו על רבה של ליסא דילגו כביכול. הוא גם שיער בנפשו, ששום דבר לא ישיב רוחו של רעק"א לאיתנה, אלא אם יפייסו את דעתו על הפגיעה בכבוד התורה שנעשתה. קרב הגאון בעל "חוות דעת" עצמו אל רעק"א ולחש לאוזנו: "ידע מר שהסיבה שכיבדוהו בעלייה, היא משום שקהילתו "פוזנא" גדולה היא מקהילתי "ליסא", ובדין הוא שייטול חלק בראש בגין כבוד עירו". כשמוע רעק"א את דברי עמיתו, נתיישרה אליו רוחו. אז אור כוח ועוז, וניגש לברך ברכות התורה.

[מאורן של ישראל, תולדות רעק"א]

בהלווייה השבוע של מרן רה"י ר' גרשון אדלשטיין זצ"ל הספיד מרן הגרב"ד פוברסקי שליט"א ואמר המידה שלו הייתה המידה שאין כמו- תה בכל העולם כבר שבעים שנה שעבדנו ביחד ואפילו נימא של הערה אחת אלי לא היה "גורנישט" (כלום), היה שפיץ עניו... כמו כן אומרים שהחזו"א אמר על מרן זצ"ל, שר' גרשון נולד חסר, שהרי ידוע שתלמידי חכמים צריך שיהיה בהם שמינית שבשמינית של גאוה ואפילו את זה אין לר' גרשון...

העלון השבוע מוקדש לע"נ של רבינו הגדול מרן רה"י ר' ירחמיאל גרשון אדלשטיין זצ"ל, שנסתלק השבוע ביום שונכפל בו כי טוב יום ג' י' סיון תשפ"ג. - ת.ג.צ.ב.ה.

בברכת שבת שלום ומבורך ואגוטען שבת!